

man ønsker Sagen opløst. Det forekommer mig at være et billigt Ønske. De stole paa, at de Rendsgjæringer, de have anført, nok skulle staa til Troende. Paa den anden Side forekommer det mig, at ogsaa Valgbestyrelsen, hvis den skulde have Ret i sine Paastande, paa sin Vis maa have Krav paa at faae Sagen rent beløst. Jeg synes saaledes, at fra hvilken Side man end ser Sagen, er der al mulig Opfordring til at foretage en Undersøgelse i den. Den Slags Tilfælde maa ikke finde Sted, de maa ikke taales i Fremtiden. Ere den Slags Misligheder, som her ere omtalte, foregaaede, saa bør de alvorlig paataales og straffes i Henhold til Valgloven.

Ordføreren (Udfing): Da Udvalget er enigt om ikke at begjære et Votum af Thinget om denne Sag, tror jeg ikke, det er rigtig at bebyrde det ærede Thing med en dybere Indgaaen paa Detailler. Men jeg kan dog i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler sagde, ikke undlade at gjøre en lille Bemærkning angaaende det Standpunkt, som Udvalgets Flertal har staaet paa i Henseende til Spørgsmaalet om den foreslaaede Undersøgelse. Som jeg bemærkede før, have vi modtaget en Erklæring fra Valgbestyrelsen, efter hvis Indhold det forekommer os aldeles klart, at der til Grund for Klagen paa mange Punkter maa siges at ligge en Misforstaaelse, en Misforstaaelse, som forøvrigt kan være meget naturlig paa Grund af, at de enkelte Personer, som have afgivet Vidnesbyrd til Støtte for Klagerne, ikke have kunnet have den tilbørlige Oversigt over, hvad der skete, den ene har kun set, hvad der skete paa det ene Sted, den anden, hvad der skete paa det andet. Men der er en Misforstaaelse, som aabenbart — saaledes forekommer det Udvalgets Flertal — har liaget til Grund for, hvad der er udtalt i Klagerne; der er den, at man har ment, at Valgbestyrelsen har afsluttet Valghandlingen delvis, først det ene Sted og saa det andet. I den Henseende bemærker Valgbestyrelsen, at det ikke er Tilfældet. Det, der er sket, er, at Valgbestyrelsens Formand efter i den første Sal i Raadhuset at have sagt til de Tilstedeværende, om der var flere, der ønskede at stemme, for hvis der ikke var det, vilde Valghandlingen blive sluttet, derefter har begivet sig ned til den underste Etage og der gjentaget det Samme og derefter afsluttet Valghandlingen, og det vilde Valgbestyrelsen have betragtet saaledes, som om den da afsluttede den hele Valghandling. Jeg skjønner ikke rettere, end at man ikke kunde handle paa anden Maade; Valghandlingen maa jo ganske vist sluttet under Et,

men man kan ikke paa en Gang være paa begge Steder, og det er iøvrigt af Valgbestyrelsen blevet forklaret, at der er blevet iagttaget væsentlige Forsigtighedsregler, for at man ikke forvise sig om, at Ingen, medens Formanden var i det ene Lokale, i det andet begjærte at stemme. Hvorledes det nu iøvrigt forholder sig med alt dette i Detaillerne, skal jeg ikke kunde sige, men naar der ligger en saadan aabenbar Misforstaaelse til Grund for en Del af Klagerne, — og Udvalget har ikke kunnet skjønne rettere, end at det er Tilfældet —, forekommer det os, at der ikke kan siges at være tilstrækkelig Grund til at anstille en Undersøgelse. Det er jo ganske klart, at det vil være overmaade vanskeligt at faae den rette Sammenhæng at vide, naar man ikke vil tro paa, hvad Valgbestyrelsen har forklaret, og det maa man jo dog tro paa, naar ikke noget Modsat til Evidents bevises, og det skjønner jeg ikke, at der paa nogen Maade er Sandsynlighed for vil ste, netop fordi der Ingen er, der har havt fuldstændig Oversigt over Alt, hvad der er foregaaet, og derfor har vi troet, at der paa ingen Maade kunde være nogen Anledning for os til at opfordre den ærede Minister til her at sætte det Apparat i Bevægelse, som skulde finde Sted, naar en Undersøgelse skulde foretages, faae en Sættedømmer befuldmægtiget, faae vidtløftige Forhør optagne, hvilket jo vilde blive nødvendigt til en Undersøgelse.

Det er Grunden, hvorfor vi som sagt ikke have kunnet slutte os i den Henseende til det ærede Medlems Opfordring, men derimod ere vi som sagt alle enige om, at i visse Punkter er det klart, at Valgbestyrelsen ikke har handlet korrekt, og det kan der utvivlsomt være god Anledning til at give den tilkjende.

Indenrigsministeren (Singerlev): Jeg skal i Henhold til den ærede Ordførers Henstilling lade anstille en saadan Undersøgelse, som Udvalget har ønsket. De øvrige her af Mændretallet omtalte Forhold kan jeg maasse faae Veilighed til at gjøre mig bekendt med; men hvis der ligger en Misforstaaelse til Grund for Klagen og hvis der er fuldstændig Klarhed over, at en Afslutning af Valghandlingen har fundet Sted og har fundet Sted paa rette Maade, og hvis Valget iøvrigt godkjendes af Landstinget, synes det mig mindre heldigt at begynde paa en meget stor Undersøgelse, som ikke vil give noget omhelst Udbytte for Fremtiden; det her foreliggende Spørgsmaal, er jo afgjort mangfoldige Gange og har ikke nogen principiel Betydning.